

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-04-25134 אלמוני נ' פלונית

1

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

תובע אלמוני,

ע"י ב"כ עו"ד טלי אלמן ועו"ד מעיין סולמונס

נגד

נתבעת פלונית,

ע"י ב"כ עו"ד רונן מזור ועו"ד עודד הוכהאוזר

פסק דין (ביטול מזונות)

2

3

4

1. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ביום ה--92. והתגרשו בשנת 2015. לצדדים 3 בנות, כולן בגירות כיום.

6

7

2. ביום 21.12.15 אושר הסכם גירושין של הצדדים במסגרת תה"ס 43946-11-15 (להלן: "הסכם הגירושין"). בזמן שאושר הסכם הגירושין הייתה ביתם הבכורה של הצדדים בגירה ו-2 הבנות האחרות היו עדיין קטינות. בסעיף 4 להסכם הגירושין נקבע שהאב (התובע) ישלם לאם את מזונות 2 הבנות הקטינות בסך 4,500 ₪ לכל אחת ובסה"כ 9,000 ₪ לחודש עבור שתיהן, עד הגיע כל אחת מהן לגיל 20 שנה או סיום שירות החובה בצה"ל, לפי המאוחר.

12

13

14

15

16

17

18

19

3. האב תובע לבטל את חיובו במזונות או לחילופין להפחיתם משמעותית, עקב שינוי נסיבות מהותי מאז חתימת הסכם הגירושין כמפורט להלן:

א. בזמן אישור הסכם הגירושין האם (הנתבעת) השתכרה 8,000 ₪ בחודש ואילו כיום עלה שכרה ל-11,000 ₪ בחודש;

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-04-25134 אלמוני נ' פלונית

ב. ביתם הבכורה של הצדדים סיימה את שירותה הצבאי בצה"ל;

ג. הבת האמצעית עובדת ומפרנסת את עצמה;

ד. 3 הבנות שהות אצלו כמעט מחצית מהזמן, כך שזמני השהות שלו עמקן גדלו משמעותית;

ה. הכנסתו ירדה – בזמן אישור הסכם הגירושין הייתה הכנסתו 20,000 ₪ וכיום רק 15,000 ₪;

ו. לנתבעת יש כיום בן זוג עשיר;

ז. עפ"י הסכם הגירושין הייתה לצדדים דירה משותפת. ע"פ סעיף 6 להסכם, היתה האישה אמורה לגור בדירה 10 שנים, אז למוכרה ולחלוק שווה עם התובע בתמורה שתקבל. האישה מכרה את הדירה בטרם חלפו 10 שנים (ביום 26.2.16) ובכך הרעה את מצבו של התובע.

ח. מאז אושר הסכם הגירושין שונה הדין בעקבות בע"מ 919/15.

4. לטענת האישה, הסכם הגירושין מהווה מקשה אחת אשר אין להפריד בין תניותיה, השלובות אלו באלו לכדי מארג הסכמות כולל, כך שסכום המזונות נקבע בהתייחס לשאר תניות ההסכם ולא יהיה זה הוגן לשנות רק את סכום המזונות, בלי להתייחס לשאר רכיבי הסכם הגירושין.

5. הצדדים נישאו זל"ז בשנת 1992. כעבור 6.5 שנים, ביום 22.3.99, חתמו על הסכם שהסדיר את מערכת יחסיהם במידה ויתגרשו. ההסכם אושר בבימ"ש ביום 28.3.99 בתמ"ש 19290/99 (להלן: "ההסכם הראשון").

6. אותה עת, בזמן ההסכם הראשון, נולדה לצדדים ביתם הבכורה בלבד ושתי הבנות הצעירות טרם נולדו. בסעיף 7 להסכם הראשון נקבע שהאב ישלם לאם את מזונות ביתם בסך 2,000 ₪ לחודש עד הגיעה לגיל 18 שנים או סיום בי"ס תיכון וא"כ 50% בזמן שירות החובה בצה"ל.

7. בסעיף 8 להסכם הראשון נקבע כי לצדדים דירה משותפת בא, האב מוותר על חלקו בדירה (50%) והיא תהיה כולה של האישה בלבד, ככל ויפרדו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-04-25134 אלמוני נ' פלונית

- 1
2 8. חלפו עברו להן עוד 6.5 שנים וביום 28.6.05 חתמו הצדדים על הסכם נוסף, שאושר בביהמ"ש
3 ביום 6.11.05 בתמ"ש 019291/99 (להלן: **"ההסכם השני"**).
4
5 9. אותה עת, בזמן ההסכם השני, כבר נולדו לצדדים 3 בנותיהם. בסעיף 4 להסכם השני נקבע
6 שהאב ישלם לאם את מזונות הבנות בסך 2,000 ₪ עבור כל אחת ובסה"כ 6,000 ₪ לחודש
7 עבור 3 הבנות, עד הגיע כל אחת מהן לגיל 19 שנים ומאז ועד לגיל 21 ישלם שליש מהסכום.
8
9 10. בסעיף 6 להסכם השני נקבע כי האב מוותר על חלקו (50%) בדירתם המשותפת של הצדדים
10 בא והיא תהיה כולה של האשה בלבד, בן אם הצדדים יתגרשו ובין אם לא, מסיבה כלשהי.
11
12 11. הנתבעת טוענת כי הסיבה לכל 3 ההסכמים היא אחת: הבעל בגד בה פעם אחר פעם, היא
13 רצתה להתגרש ממנו ובכל פעם התרצתה אולם התנתה את המשך חייהם יחד בכך שיוותר
14 על חלקו בדירתם המשותפת.
15
16 הבעל כופר בכך. לדבריו לא בגד באשתו, אולם אין לו הסבר משכנע לשאלה מדוע נחתמו 3
17 ההסכמים ומדוע ב-2 הראשונים ויתר לאשתו על חלקו בדירה. לטענתו, בזמן 2 ההסכמים
18 הראשונים רבצה משכנתא גדולה על הדירה ולכן בעצם לא ויתר על משהו משמעותי כשיוותר
19 על חלקו בדירה.
20
21 האשה הסבירה כי ההסכמים נערכו עקב בגידותיו של הבעל ובהסכם הגירושין (האחרון) היא
22 העדיפה לקבל סכום מזונות גדול יותר, לחלוק בדירה בחלקים שווים עם הבעל ובעצם לוותר
23 על זכותה במחצית הדירה בתמורה לתשלומי מזונות גבוהים יותר.
24
25 12. הצדדים העידו בפני, התרשמתי מאמינותה של הנתבעת ואני מאמין לה, בעוד עדותו של
26 התובע נראתה לי מבולבלת, לא סבירה ואיני מאמין לו.
27
28 13. לצדדים הייתה דירה משותפת הרשומה ע"ש שניהם בחלקים שווים (להלן: **"הדירה בא"**).
29 בהסכמים הראשון והשני נקבע שהבעל יוותר על חלקו בדירה בא והיא תהיה כולה של
30 האשה בלבד.
31
32 14. אין מחלוקת שבסוף שנת 2015 מכרו הצדדים את הדירה בא וקנו במקומה דירה בת"א
33 (**"להלן הדירה בע"**).
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-04-25134 אלמוני נ' פלונית

1   אין מחלוקת שבחודש ספטמבר 2015 הצדדים החליטו להתגרש, ביום 27.10.15 הם מכרו את
2   הדירה בא, ביום 1.11.15 הם קנו את הדירה בע וביום 12.11.15 הם חתמו על הסכם הגירושין,
3   בו בעצם ויתרה האשה על מחצית הדירה של הבעל, שהגיעה לה על פי 2 ההסכמים הקודמים.
4
5   15. אין מחלוקת שהדירה בא נמכרה בסכום של 970,000 ₪, אותה עת יתרת המשכנתה שרבעה
6   על הדירה הייתה 20,000 ₪. אין מחלוקת שהדירה בע עלתה לצדדים 1.3 מיליון ₪ והם מימנו
7   את רכישתה באמצעות התמורה שקיבלו עבור הדירה בא (970,000 ₪=950,000 ₪)
8   20,000) בצירוף משכנתא בסך 350,000 ₪.
9
10   16. אין מחלוקת שהדירה בע נרשמה בחלקים שווים על שם שני הצדדים, הם מכרו אותה ביום
11   26.2.16, חודשיים לאחר אישור הסכם הגירושין, פרעו את המשכנתה וחלקו בתמורה.
12   (הדירה בע נמכרה באותו סכום בו נרכשה על ידי הצדדים, כך שהם נותרו פחות או יותר עם
13   התמורה שקיבלו עבור הדירה בא).
14
15   17. מהעובדות המפורטות לעיל, עליהן אין מחלוקת, עולה שהדירה בא נמכרה בעת שהצדדים
16   כבר החליטו להתגרש, כאשר התובע העיד שיחסייהם היו גרועים ופניהם היו לגירושין משך
17   השנתיים שקדמו לכך.
18
19   מדוע אם כך ויתרה האשה על חלקו של הבעל בדירה בא, כאשר מדובר על סכום קרוב לחצי
20   מיליון ₪!!
21
22   18. הבעל טוען שהאישה ויתרה על חלקו בדירה עוד קודם לכן, בהתנהגותה, מעצם העובדה
23   שהמשיכה לחיות אתו יחד, לא מימשה את הגט ולא רשמה את זכויותיו בדירה על שמה.
24   הסבר זה אינו מקובל עליי. בסעיף 6.1 (ג) להסכם השני קבעו הצדדים שהאישה תקבל את
25   חלקו של הבעל בדירה "גם אם בניה"ז לא יתגרשו זמ"ז מסיבה כלשהי".
26
27   לפיכך, האשה הייתה זכאית לקבל את הדירה בא בשלמותה, כאשר אותה עת הדירה הייתה
28   שווה 970,000 ₪ והמשכנתה שרבעה עליה עמדה על 20,000 ₪ בסה"כ, כפי שהעיד התובע.
29
30   19. לטענת הבעל, מכיוון שהצדדים לא התגרשו בזמן ההסכם השני, בטל ההסכם כולו ובטלה
31   זכותה של האישה לחלקו בדירה. לטענת הבעל, בזמן חתימת ההסכם השני רבצה על דירת
32   הצדדים משכנתה גבוהה, המשכנתה שולמה על ידם במשותף כאשר המשיכו לחיות יחדיו,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-04-25134 אלמוני נ' פלונית

עד שכמעט נפרעה לחלוטין ולכן אין זה הוגן שהאשה תמשיך לאחוז בזכותה לחלוק בדירה
בא.

20. טענתו של הבעל אינה מקובלת עליי: בסעיף 6.1 (ה) סיפא להסכם השני נקבע שעד לסידור
הגט ישלמו 2 הצדדים במשותף את תשלומי המשכנתה. כך קבעו הצדדים בהסכם השני ולכן,
על פניו, בעת שנחתם הסכם הגירושין הייתה האישה זכאית לקבל לבעלותה את כל הדירה
בא בשלמותה.

האישה הבהירה כי הסיבה לחתימת ההסכם ובסופו של דבר לגירושין היא בגידתו
של הבעל בה. היא הבהירה כי הסכימה להמשיך לחיות עם הבעל בתנאי שיוותר לה על חלקו
בדירה, הוא הסכים וכך נקבע בהסכם הראשון ובהסכם השני.

האישה הבהירה כי בחודש ספטמבר 2015 התגלתה לה בגידתו האחרונה. היא רצתה להתגרש,
הוא סירב אולם הפעם היא עמדה על כך ובסופו של דבר הצדדים התגרשו. האישה הבהירה
כי הבעל רצה מאוד לקבל מחצית מהדירה ואילו היא רצתה מזונות שיאפשרו לה לפרנס את
הבנות ברווחה. הם ניהלו מו"מ, הכול נעשה מהר וסוכם כעסקת חבילה, כאשר סכום המזונות
נקבע כחלק מההסדר הרכושי.

21. כאמור, התרשמתי מכנותה של האישה וגרסתה תואמת את העובדות שאינן במחלוקת בין
הצדדים, בעוד עדותו של הבעל אינה אמינה בעיני וגירסתו אינה סבירה, בהתייחס לאותן
עובדות שאינן במחלוקת. לא מצאתי בגרסת התובע הסבר משכנע לכך שהאישה תוותר על
סכום של כחצי מיליון ש"ח שהגיע לה על פי ההסכמים עליהם חתמו הצדדים, הסכמים שאושרו
על ידי בית המשפט, הסכמים בהם הצדדים היו מיוצגים על ידי עורכי דין שייצגו את שניהם
יחד וחזקה שהצדדים הבינו היטב את משמעותם.

22. שוכנעתי בכנותה של האישה ואני מאמין לה שהסכם הגירושין מהווה מקשה אחת ותניותיו
שלוכות ותלויות זו בזו. אני מאמין לנתבעת כי ויתרה על זכותה לחלקו של התובע בדירה
בתמורה לסכום מזונות גבוה, ולכן אין מקום לשינוי סכום המזונות, גם אם חל שינוי נסיבות
מהותי, הואיל וסכום המזונות נקבע כחלק מההסדר הרכושי בין הצדדים.

23. לאור האמור דין התביעה להידחות, ללא צורך להתייחס לטענות התובע בדבר שינוי נסיבות
מהותי. למרות זאת, מצאתי לנכון להתייחס בקצרה לטענות התובע בדבר שינוי נסיבות,
הואיל וגם בהן אין בכדי לשנות את התוצאה אליה הגעתי, כמפורט להלן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-04-25134 אלמוני נ' פלונית

24. שינוי בשכר – התובע טוען לעליה בשכר הנתבעת, אולם מחקירתה עולה ששכרה לא עלה משמעותית כאשר בזמן אישור הסכם הגירושין השתכרה 8,000 ₪ וכיום, לאחר 5.5 שנים שכרה 9,600 ₪.

התובע טוען שבזמן אישור הסכם הגירושין הוא הרוויח 20,000 ₪ לחודש וכיום 15,000 ₪, אולם בחקירתו הנגדית הודה שבעצם בזמן אישור ההסכם הרוויח 15,000 ₪ לחודש, כמו היום. באופן כללי, לעניין הכנסותיו של התובע, הוא לא נהג בבהירות. הוא מודה שהוא מקבל שכר מחברה בע"מ שבבעלותו ("---- בע"מ") ובחקירתו לא ידע להסביר את משמעות המסמכים השונים שהוגשו על ידו. הוא טען שנקלע לקשיים וקיבל הלוואה אולם לא ידע להסביר את ההלוואה, פעם טען שההלוואה היא על סך של 100,000 ₪, פעם 120,000 ₪ ופעם 124,000 ₪. הוא הביא לתמיכה בטענתו מסמך מטעם אדם בשם --, אולם מר -- נחקר ולא ידע להשיב כמעט על אף שאלה, הודה שאינו מבין מדוע רשם מה שרשם, לדבריו, פשוט רשם מה שאמרו לו. עדותו של מר -- עשתה עליי רושם מאוד לא אמין והעד עצמו הסביר כי "יש דברים שלא משקרים עליהם, יש דברים שכן". מר -- הבהיר שמה שמגובה במסמכים, אין טעם לשקר לגביו, כי השקר יתגלה.

ראשית, מכך אני למד שהעד אינו רואה בעיה בשקר, כאשר הסיכוי להיתפס נמוך. שנית, הדברים עליהם העיד מר -- אמורים אמנם להיות מגובים במסמכים, אולם הוא לא הביא את המסמכים (ככל שקיימים כאלה) וגם התובע לא הביא את אותם מסמכים, כך שעל פי ההסבר הנ"ל אפשר ומקרה זה נופל לאותם מקרים בהם מותר לשקר, לשיטתו של העד. היוצא מהאמור לעיל הוא שהתובע לא הוכיח שינוי מהותי בשכרו וגם לא בשכר התובעת.

25. ביתם האמצעית של הצדדים עובדת ומפרנסת את עצמה – בזמן הגשת התביעה סיימה הבת את לימודי התיכון והייתה לפני גיוסה לצה"ל. גם אם עבדה בחופשה, אין זה שינוי נסיבות מהותי.

26. הבת הבכורה סיימה את שירותה בצה"ל – בזמן אישור הסכם הגירושין שירתה הבת הבכורה בצה"ל והייתה חודשיים לפני סיום שירות החובה, כך שהדבר היה ידוע לצדדים ואין בכך כל חדש.

27. שלוש הבנות שוהות אצל התובע מחצית מהזמן – בחקירתו הנגדית הודה התובע שאף אחת מהבנות לא ישנה אצלו, לא הרבה, לא באופן שווה וגם לא מעט. לא ישנות אצלו כלל, בניגוד להתחייבותו בהסכם הגירושין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-04-25134 אלמוני נ' פלונית

28. לנתבעת בן זוג עשיר – ראשית, התובע לא הוכיח שלנתבעת יש בן זוג "עשיר" ולא הבהיר למה כוונתו במילה "עשיר". שנית, גם אם לנתבעת בן זוג "עשיר" אין הוא חייב לפרנס את בנותיו של התובע.

29. הנתבעת מכרה את הדירה לפני הזמן – כזכור, מספר ימים לפני אישור הסכם הגירושין קנו הצדדים דירה בִּי ורשמוה על שם שניהם. האישה הייתה רשאית להתגורר בדירה עם הבנות משך 10 שנים. האישה הייתה אמורה לשלם את תשלומי המשכנתה החודשיים ואחרי 10 שנים הדירה תימכר ותמורתה תחולק בחלקים שווים בין הצדדים. כאמור, הדירה נמכרה כעבור חודשיים, המשכנתה נפרעה והצדדים חלקו ביתרת התמורה.

לטענת הבעל, אם האישה הייתה גרה בדירה 10 שנים ומשלמת את המשכנתה הוא היה מרוויח מכך. משלא עשתה כך, הוא הפסיד והפסדו מהווה שינוי נסיבות מהותי. גם טענה זו של הבעל אינה מקובלת עליי. בסעיף 6.1 (ו') להסכם הגירושין נקבע כי האישה רשאית לרכוש את חלקו של הבעל בדירה "אף בטרם חלפו 10 שנים". מכך עולה שטענת הבעל אינה עולה בקנה אחד עם האמור בהסכם הגירושין והיא חסרת כל משמעות, מה גם שהוא קיבל את חלקו בדירה באופן מידי, כך שלא ניזוק במאומה.

30. בע"מ 919/15 – ההלכה שנפסקה על ידי בית המשפט העליון קובעת כי בהעדר שינוי נסיבות מהותי, בע"מ 919/15 לשעצמו אינו מהווה שינוי נסיבות המצדיק את שינוי המזונות שנקבעו. משמצאתי שלא חל שינוי נסיבות מהותי, ההלכה שנקבעה בבע"מ 919/15 אינה רלוונטית לתיק הנוכחי.

31. פרוטוקול אישור הסכם הגירושין – בזמן אישור הסכם הגירושין הייתה ביתם הבכורה של הצדדים בת 19 שנים ו-11 חודשים (-, ילידת --). בהסכם הגירושין נקבעו מזונות ל-2 הקטינות בלבד (סעיף 4) אולם בפרוטוקול אישור ההסכם הבהירו הצדדים כי הסעיף כולל גם השתתפות במזונותיה של הבת הבכורה -.

התובע טוען שמכיוון ש- סיימה את שרותה הצבאי, יש להפחית את המזונות. - אכן סיימה את שירות החובה בצה"ל, חודשיים לאחר אישור ההסכם. הנתבעת הבהירה כי למרות האמור בהסכם, הצדדים סיכמו בעל פה שהאב ישלם לה סכום נוסף עבור הבת הבכורה, והתובע הודה בחקירתו הנגדית שדבריה אמת. לפיכך, גם עניין זה אינו מהווה שינוי נסיבות מהותי.

32. סיכומי של דבר, כפי שפירטתי לעיל, המזונות שנקבעו בהסכם הגירושין שלובות ותלויות בשאר תניות ההסכם, כמבואר לעיל. שוכנעתי כי הנתבעת הייתה זכאית לחלקו של התובע

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-04-25134 אלמוני נ' פלונית

בדירתם המשותפת אולם הסכימה לוותר על זכותה בתמורה להגדלת המזונות ואלה אכן
הוגדלו משמעותית ביחס למזונות שנקבעו בהסכמים הקודמים. בנוסף לכך, התובע לא
הוכיח שינוי נסיבות מהותי, כפי שפירטתי לעיל.

33. לאור האמור לעיל, התביעה נדחית והתובע מחויב בהוצאותיה בסך של 30,000 ₪.

34. פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

35. המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"א, 12 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

ליאור ברינגר, שופט